

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор.
на пів року 10 кор.
на чверть року 5 кор.
на місяць 170 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 16 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дия крім неділь і руских свят 5 1/2 год. пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавемала.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Задача Австрії на Балкані.

(X) З кожним днем стає положенє на Балкані чим раз грізнійше, кожний день потверджує зневіру тих, які не богато або зовсім нічого не обіщували собі по австрійсько-російській реформовій програмі. Поважний дневник «Kölnische Ztg.» подає основний образ настрою Порту, а після сего є положенє на Балкані вельми поважне. Держави рішили ся дати відчуті Арнавтам свою силу, а наколиб до сего не вистарчила повага Туреччини, тоді прийде черга на кого иншого, взяти справу в свої руки, а ся задача передовсім припадала би Австрії і Росії. В міродайних кругах вже розважувано ті способи, якими держави мали би вимогти волю свою. Очевидно, що вмішанє європейських держав могло би викликати війну з Туреччиною, а вислід сеї війни міг би стати для неї ще небезпечнішим, як колиб она добровільно згодила ся на те, щоби у неї дома хто инший зробив лад.

Подібний тривожний образ подає «Neue Züricher Ztg.» на основі вірної дипломатичної інформації. Ся допись запевняє, що опір Альбанців зовсім відповідає тайним бажаням Туреччини, якій справу реформи накинено. Чим більша настає ворохобня в тих сторонах Старої Сербії тим ближшою стає можливість, щоби Австрія вирушила до Старої Сербії. «Австрія не може стерпіти, щоби події в Старій Сербії довели ще до викликаня розривів в Босні і Герцоговині. А впрочім похід Австрії до Митровиці сходить ся зовсім з ціллю австрійської політики. Від кількох літ говорено про похід Австрії до Солуня; се знов инша справа. Але посіданє Митровиці довело би Австрію до полученя з залізницями до Солуня, а крім того як Митровиця буде австрійською, тоді між обидвома сербськими державами Черногорю і Сербією віде клин, який не допустить до злуки обидвох сих держав в одну Великосербію. Перед Альбанцями не потребує австро-угорська окупація лякати ся в Митровиці, бо Альбанці імовірно не мали би нічого проти того».

Сей дневник признає наостанку, що австро-угорська окупація в Митровиці є музикою будуччини, але є можливість її небавом почути.

Замітно також, що з подібними виглядами виступив на днях Pester Lloyd, який має тісні звязи з австрійським міністерством заграничних справ і в полеміці з «Новим Врем-енем» встоює за правом Австрії на переведенє такої акції, хоч у вельми оглядній формі. «Новое Времє» у відповіді на статью «Pester Lloyd-a» мусіло покинути роздражнений тон, в яким спершу промовляло і признало, що австро-російське порозумінє з 1897 р. не позбавило Австрії відповідного впливу на балканські справи. А позаяк Росія занята вельми важною для неї манджурскою справою на далекім Сході, можна сподівати ся, що послаництво на

Балкані прийдеť ся небавом сповнити самій Австрії.

Еміграція.

Краківський Czas замістив ряд статей д-ра Беніса, який на підставі — як каже — дуже обильного матеріялу подає дані про всі роди еміграції з Галичини. Автор ділить емігрантів на три більші групи, а іменно: на рільних робітників, які виходять лише часово за працею, на робітників (звичайно углекопів), що ідуть за море на заробітки та на заморських поселенців.

Рільні робітники — каже д-р. Беніс — що удають ся до Німеччини і Данії, як також до Німеччини звертаючи ся робітники з будівляних промислів (мулярі, теслі і др.), творять групу числячу 80—100.000 голов річно. (Очевидно майже виключно Мааури. — Ред.). Покидають Галичину завсїди лише на один сезон, який триває звичайно від цвітня до жовтня, а часом сягає аж до половини грудня. Ощаджені зарібки вносять 100 до 150 марок на голову. Служать они в зимі головно до покриття видатків на житє, так, що сеї періодичні мандрівки становлять для переважаючої часті робітників, виходячих на Саси, нормальний спосіб удержаня від осени аж до слїдугочої весни, на котру знов покидають край за зарібком. На закупо землі, худоби і т. д. взагалі на капіталізацію іде лише дуже скупа часть ощаджених в Німеччині грошей. Сезонові мандрівки рільних робітників поза границі краю, носять на собі ціху визначно заводову. Се не є якісь надзвичайні труди одиниць, які енергічною працею в тяжких услївах змїряють до здобутя якогось мастку, але нормальний спосіб заробкованя для близько сто тисячів людей. Про сей факт треба пам'ятати при всіх пробах реформи, мимо, що в сих мандрівках такі численні жертви марїють фізично і морально.

Робітники, що ідуть за море, гірняки, лісові робітники і рільні, а також жіноча служба з північної Америки остає поза краєм, нераз на кілька заводів, по 2—4 літ. Ощаджені зарібки, як ріжниця межі американською платнею а житєвими вимогами галицького хлону, досягають у сеї групі дуже знатної височини. Грошевий дохід, який впливає до краю через сей invisible export, цінять на 16—20 мільонів корон річно. Господарський ефект сеї, прибуваючої до краю суми грошей є дуже знатний (між Лемками та Мааурами. — Ред.). Майже всі ощадности американські обертають на закупо землі, що знов стоїть в найтіснішій звязи з розпаданем і парцеляцією середньої посїлости, так як взагалі пристрасть набуваня землі є провідною тенденцією цілого руху і заробкової мандрівки до Америки. Заробкова еміграція до Америки представляє тому зовсім инший тип, як німецька.

Вкінці про поселенчїй рух каже д-р. Беніс: Історія сего поселенчого руху, який звернувся був в давніших часах до Бразилії і Аргентини, є надто знана, щоби над нею тут розводити ся довше. Вистарчить згадати, що від двох літ ся струя змїнила своє русло. Під добу є Канада цілєю подорожи для мас, коли еміграція до полудневої Америки прибирає чимраз менші розміри. Річно виходить з Галичини 7—9 тисяч поселенців. З того три чверти до Канади. Фар-

мери в полудневій Америці творять там, заховуючи народну звязь, як Поляки з Австрії (про Русинів д-р. Беніс не забув забути. — Ред.) формальні кольонії. Приміром може тут послужити Парана, де, поминаючи кілька німецьких енклявів, цілий край замешканий близько 100-ма тисячами галицьких хлопів, зорганізованих в самоправні громади. Є се зрештою одинока, австрійська, заморська кольонія.

Дві пари тоастів

В суботу прибули англійський король і німецький цїсар, перший до Парижа, другий до Риму. В неділю дня 3. мая у новітній французькій столиці, і старинній італійській, на гальових обїдах виголошено тоасти, які справді можуть стати свідомством трївкости європейського мира.

Президент Любе сказав на обїді в честь Едварда VII в Елізейській палаті:

Пю на честь Вашої Королївської Милости. Дякую сердечно за відвідини, за сю манїфестацію приязних відносин, що так щасливо існують межі обома краями і бодай еще сердечніше укладали ся і розвивали на благо обох народів, а заразом в інтересі загального мира. Пю здоровля Короля, Королевої і королївської родини та на щастє і розвій Великої Британії!

Король Едвард відповів: Слова, які Ви, Пане Президенте, вповіли, порушили мене глибоко. Чую ся в обовязку подякувати за гарне прийнятє, яке приготовано для мене. Знаю Париж від дитинства, кілька разів бував я тут і завсїди подивляв се надзвичайно гарне місто і духа, який панує серед населеня. Ніколи не забуду прийнятє, якого я дізнав тут з Вашої сторони, зі сторони французького правительств і народу. Я щасливий, що ся нагода ще тісніше злучить нас і доведе до зближеня народів обох країв у спільних інтересах. Моїм найгорячішим бажанєм є, щоби ми спільно працювали на дорозі цивілізації і мира. Вношу Ваше здоровля, Пане Президенте і пю на благо свободної Франції!

В римській Квіриналі на гальовім обїді промовив король Віктор Імануїл до цїсаря Вільгельма: Нинїшний день є для мого дому торжественним днем. Ви прибули до мене, Цїсарська Милосте, будучи нашим союзником, як ними були наші славні предки Вільгельм I та Віктор Імануїл II, як ними були наші батьки. Находять ся ту також молоді князі, сини Вашої Цїсарської Милости і гордість Вашого вітцївського серця, а надія німецької вітчизни. Бажаємо також Єї Цїс. Милість цїсареву і королеву Августу Вікторію уважати присутною, бо безпечно она духом перебуває з нами, так як ми про неї памятаємо. Дякую живо Вашій Цїсарській Милості за докази сердечної симпатії, заявленої Італійцям у всіх случаях. Є се запорукою тісної приязни, яка існує вже від трех генерацій межі нашими домами і народами. Наша нинїшня стріча є новим зміцненєм спільної волі Німеччини та Італії, щоби всі змаганя і спільна праця відбували ся під авспіцями взаїмного союзу, якому присьвічує ідея загального мира. З тими самими желаням звертаю ся до шляхотного німецького народу, який посїдає могутні традиції і став велитом на поли всякого горожанського поступу і розвою. Пю на благо Вашої Цїсарської Милости і цїсарської родини!

Цісар Вільгельм відповів: Позвольте мені Ваша Королівська Милосте виказати вдяку, яку відчуваю за таке світле, гаряче і сердечне прийняття в столиці Італії. Бачу в тім потвердження, що італійський нарід з цілою симпатією оцінює союз, який існує між обома домами і народами та бажає, щоби він тривав даліше незрушено. В хвили, коли хочу піднести здоров'я Вашої Королівської Милости, прошу дозволити мені, щоби я згадав з почесністю про незабутного батька Вашої Королівської Милости, котрого я полюбив так глибоко. Пам'ять про него буде завжди святюю для мене. Бодай его благословені і благословені Боже спочивало над краєм Вашої Королівської Милости, над цілою родиною і домом Сабавдским. З тим гарячим желаннем вношу здоров'я Вашої Королівської Милости Королевої, вношу тост на благо італійської армії та італійського народу!

НОВИНИ.

— **Календар.** В середу: руско-кат. Георгія Великомуц.; рим.-кат. Іоана в Олію. — В четвер: руско-кат. Сави; рим.-кат. Доміцелі.

— **ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ.** При зміні місяця просимо наших Вп. Передплатників о скорі відновленні передплати, зглядно о вирівнанні залогостий, бо будемо приневолені застановити довжникам дальшу висилку часописи.

— **З тов-а «Сільський Господар» в Олеську.** Дня 28. цвітня с. р. зібрав ся гурток людей, запрошених тов-ом «Сільський господар», в сали тов-а «Просвіти» і урядів: 1) Товариство «Сільський Господар» має змінити свій статут в тім напрямі, що осідком товариства має бути Львів і що товариство для успішної діяльності в цілім краю має закладати свої відділи і кружки по цілій Галичині.

По переведній зміні статутів тов-о «Сільський Господар» має скликати загальні збори у Львові так для вибору відділу як і обговорення дальшої діяльності. 2) Ухвалено резолюцію до відділу тов-а «Просвіти», щоби уладив секцію рільничу. 3) При співучасті тов-а «Просвіти» і «Господарської Спідки» має тов-о «Сільський Господар» скликати др Львова ширші збори за запрошеннями на день 10. червня с. р. На зборах сих мають виголосити ся отсі реферати: а) Загальний образ малоземельного господарства в Галичині; б) поправа рільної господарки; в) годівля рогатої худоби, коний, безрогів і дробу; г) молочарство і обірник; д) пасічництво і садівництво; е) дрібний промисел; ж) асоціація; з) справа газети господарської. Загального віча поки-що не ухвалено, а то з тої причини, що більша часть зібраних не видить в таких вічах правдивого хісна та що звичайно в таких разях кінчить ся на голословних резолюціях, котрих виконати ніхто не гадає. Отже в надія, що організація на полю господарства поступить бодай одним кроком наперед.

З Відділу тов-а «Сільський Господар».

К. Буссе.

Луція Лєве.

(Дальше).

Ми стали частіше видатись. Її очі потягали мене за нею. У них була якась загадка, яку я киче хотів розв'язати — так було в них щось недослідимо солодкого. А вже на причуд дивне було її поведене зі мною. Нераз відповідала мені з так невинною, просто дитинною міною, що й найбільш вправна кокетка сего не зуміла-б — а нераз питала так наївно, що я справді мусів сьміятись. При тім перехилляла вона граціозно свою головку з одної сторони на другу, обкидала мене дивно допитливим зором й усьміхалась при тім.

Одного дня стрівув я її у лісі з її псом, «вірником». Вже вечеріло. Ясно падав червоний, останній блиск на дерева. Далеко сьміялись дикі голуби, а ворони стадами злітали до своїх гнізд. Луція Лєве йшла вузькою стежкою, одіта у просту, темну суконку, що злегка обгорнула її горду та красну, хоч ще не цілком розвинену, відочу статі. Широкий, викладаний ковчир спадав на рамя й свобідно колихав ся. Вона виглядала чудово. Широкий капелюх насадила вона у своїй пустоті псови на голову — а він ніс поважно тую незвичайну окрасу.

Ми йшли довго поруч себе, та вели живу, хоч іронічну розмову. З вас добрий товариш —

— **Аматорське представлене у Львові.** В суботу дня 9. мая с. р. члени «Січі» відіграють в сали «Гвізди» (при ул. Францішканській) 5-актову штуку «Мартин Боруля».

— **Нові церкви** після плянів п. Нагірного будуть будувати громади: Мохнаті, Угерці винавські, Копичволя, Волківці коло Зборова, Сілець-бенків, Поворозник, Раковець, Карлів, Солотвина, Бахорець і Богородчани.

— **Красвий бюджет на рік 1903,** який має ся предложити на найближшій сесії сеймовій, виказує 453.555 К. недобору. Видатки виносять 23,881.538 К, доходи власні 9,158.637 К, а додатки до податків після дотеперішної висоти 14,269.346 К. В рубриці «заряд» преліміновано о 1.447 К більше для розширення етату маніпуляційного відділу, а за се зменшено видатки на канцелярійні потреби, кошти удержання сеймового будинку, запомоги і т. д. Рубрику «добродійність» зменшено о 16.325 К, бо не вставлено одноразових запомог, а між иншими для 3 товариств дяківських. В рубриці «пресвіта» збільшили ся видатки о 1,223.871 К, бо вставлено: на покриті недобору шкільного фонду краєвого 1,160.392 К, на фонд емеритальний 57.979 К, на польську школу в Бялій 4.000 К, на руский театр 2.000 К, на Союз (польських) «Соколів» 200 К, на «видавництво історії розвою руского народу з XIX в.» (аж!) 200 К, людвий театр в Кракові 1.000 К і т. д. В рубриці «рільництво» зменшено видатки о 72.653 К, а в рубриці «промисл і рукотвори» о 40.758 К.

— **Новий будинок університету у Львові.** Одна з польських часописів доносить, що сенат львівського університету предложав міністерству просвіти проект і плани нового університетського будинку. Нинішній старий будинок мало би ся завалити, а новий будинок станув би в середній ботанічного огорода, котрий і так не відповідає своїй цілі. На місці старого будинку заложено би плантації. На ботанічний огорода пропонує сенат ґрунт, що належав до гр. Баворовського, при ул. Пекарській коло Личаківського цвинтаря.

— **Земля на продаж.** Маєтність Заставці, віддалена о 3 кільом. від залізничої стації Монастирська, мають її власителі жиди виставити на продаж, аби покрити довги. Ціна маєтку виносить около 560.000 К. Польська гаката острить вже пазиру на сей ласий кусень землі. Як читаємо в «Kurjer-i lw.», якийсь патріот накликає Поляків до патріотичного обовязку, пабути сей маєток на парцеляцію між населене «ze stron zachodnich». Чей Русини не повинні доступити до сего!

— **Італійський консулат у Львові** стане отворений в осени. З Риму доносять, що король вже підписав дотичне розпоряджене. О посаду консула старає ся п. Коніньський, лектор італійської мови на львівській політехніці.

— **Личні вісті.** Краєвий маршалок гр. Андрій Потоцький виїхав до Відня і — як доносять телеграми — конферував вчера цілий день з міністер-президентом д-ром Кербером.

— **Празник Христового Воскресеня** в будапештєнській гр.-кат. парохії. Ново зорганізована парохія в Будапешті, як зв'єно, підлягає латинському архієпископови в Острихомі. До него

звернув ся др. Демянович з прошенем, аби в день празника Воскресеня відправлено богослужене для греко-католиків в Будапешті. Наслідком сих старань мукачівський єпископ о. Юліян Фірцак прислав до Будапешту о. Імануїла Рашковича, катехита ужгородської гімназії. О. Рашкович відправляв богослуженя в Будапешті від великої суботи до світлого вторника, а при тім слухав сповіди і причащав будапештєнських греко-католиків.

— **В низших рільничих школах** краєвих в Бережниці, Городенці, Ягольниці, Коберницьх і Суходолі починає ся шкільний рік з днем 1. липня с. р. Курс триває три літа. Всі ученики мешкають в заведеню. Оплата за удержане в заведеню виносить 150 К піврічно. Бідні ученики можуть бути прийняти на кошг краєвого фонду. Паданя о прийняте до якої небудь з наведених шкіл, належить вносити найпізнійше до 1. червня с. р. до дирекції школи.

— **Страйк учеників.** В учительській семінарії в Тернополі кандидати IV року перетали ходити до школи наслідком сего, що одні з професорів назвав котрогось з кандидатів «лайдаком».

— **Малі втікачі.** З Рогатина донесли оподі телеграфічно львівській поліції, що звідтам втекли від своїх родичів два хлопці Альфонс Бекман, ученик II класи реальної і Н. Маргуліс, ученик III класи гімназьяльної.

— **Огні.** В ведію пополудни вибухнув огонь в Роздолі в середмістю і знищив 100 домів. Шкода виносить 80.000 К. — В Любіню великим вибухнув в ночи на вчера огонь і знищив 200 будинків, вартости 100.000 К. Шкода була обезпечена на 60.000 К. 53 родин остало без даху. В огни згоріла одна дитина. — В Фрасніні коло Гурагумори на Буковині згорів паровий тартак. Шкода виносить 600.000 К і була обезпечена. — В Борині коло Турки згоріла антика і корінний склеп, поміщені в однім домі. Шкода в движимостях виносить 10.000 К і була обезпечена в «Дністрі». Причиною пожару був огонь командний.

— **Запомоги для погорільців.** Намісництво уділило погорільцям в Любіню великим 3.000 К допомог, а погорільцям в Роздолі 1.000 К.

— **З Гусятина** доносять: Страйк робітників, запнятих при сортованю покладків, покінчив ся по части корисно для робітників. Властителі складів підписали денну платню і прийняли до роботи всіх страйкарів з виїмком чотирох.

— **Самоубійство.** Маркіль Духевич, львівський листенос, скочив позавчера з другого поверха на брук подвіря і погіб в місци. Причиною самоубійства була нервова хвороба, наслідком перетяженя роботою. Дня 24. м. м. зімлів був Духевич підчас роботи на почті і від тої пори лежав хорий в ліжку. Позавчера встав, виїшов на ганок і скочив на подвірє. По нещасливім остали ся жінка і син.

— **Жиди в Києві** попали в великий страх, бо розійшла ся чутка, що мають вибухнути антисемітські розрухи. Кілька тисячів родин виїхало вже з Києва, а инші багаті жиди перенесли ся на мешканє до готелів. В місті ходять військові патрулі днями і ночами, а для успокоєня жи-

сказала вона нагло — чи ви сього научились у лісовій академії? — Коли я засьміявсь, стала вона сьмівати якусь пісеньку. Нараз перервала: Ах, як ви маєте погано завязану краватку! Фе! Їй не питаючись, взялась вона її поправляти своїми тонкими, ніжними пальчиками. Я глядів на її руки й на вузький камінець у перстїни. Її гарячий віддих віяв мені просто у лице, а у її загадочних очах промайнуло щось, наче проблиск бурі. Я був так збентежений, що й слова не кажучи, давав з собою робити, що вона хотіла.

Потім йшли ми дальше мовчки, причім я й не поваживсь поглянути у її очі. Коло нас скочила нагло вивірка на дерево, а в лісі залунав стук дятеля. — — —

— **Панно Луціє** — сказав я нечаяно у перше по імені її зовучи, — на се треба великої відваги, щоби, так я ви, самітно ходити по лісі!

Її довгі вії схилились, закриваючи до половини очі. Она станула нагло та глянула на мене. Звід її шовкових вій неначе щось заблїсело.

— Чогож маю бояти ся? — спитала. — Та і що може мені статись? — Вона підсунула свій рукав в гору і призвала пса, що блукав у лісі.

— А якби хто на вас напав? — Хто би, припустім, міг мені тепер заборонити вас поцілувати?

Вона відскочила в зад, простягла руки пе-

ред себе і сказала дивно сьміючись: «Ану спробуйте!»

Її закушені уста стали червоні як кров.

— Коби ви знали, як ви тепер чудово виглядаєте!

Вона нічого не відказала.

Тимчасом вже світ померк й у лісі між деревами стали метушитись усіякі птахи.

— Вірник знова вас лишає пані.

— Та нехай — сказала вона й підвела очі. Її погляд був ясний та тужно лагідний. За тим й нерішимість уступила. На траву упала рушниця — а я обіймив нагло Луцію й поцілував її. Дивно — я ожидав якогось опору з її сторони: крику, оборони а навіть й удару. Вона стояла тихо, опустила рамена — її загадочні очі потонули у моїх — й у їх темнім дні щось засьвітло, заблїсело.....

Вкінци пустих я її щасливий й приголомшений поцілуєм її молодих уст. Серце в грудях товклось, і я не знав, що маю казати. Вони були так убогі — всі слова! Так вкінци сказав я найкрасше та й найдурнійше слово: «Луціє — я тебе так люблю».....

Вона була еще червона: її груди флювали. Ворон закракав над нами.

«О!» сказала вона і стала пригладжувати волося над чолом, «деж подів ся той старий «вірник?» засьвітїть на його.

* * *

Дорога вела нас темним яром. Сьвітучі хрущики блищали на корчах. Я положив кілька

дівського населення розлілено афіши з забороною, збирати ся гуртками на улицах.

— **Замах на англійського короля.** З Лондона доносять, що вчора кружляла там чутка про замах на англійського короля в Парижі, однак з урядової сторони заперечено сій поголосці.

— **Планети Юпітер, Сатурн, Уран і Нептун в маю.** Планету Юпітер видно в сім місяці ранками в громадї зьвізд «Водник». Він сходить з початком мая о 3 год, а при кінци мая о 3 1/2 год рано. Віддалене Юпітра від землі вносить з початком с. м. 5 1/2 разів, а при кінци мая 5 разів тільки, що віддалене землі від сонця. — Сатурна можна найти в громадї зьвізд «Барана» Сходить о 1 1/2 год рано. — Уран сходить околo 10 год. вечером і находить ся межи громадами зьвізд «Гадюк» і «Стрілець». — Нептуна можна найти в громадї зьвізд «Близнята» (Гл. «Товариш», календар на 1902 рік).

— **Страх перед паньским оком.** Один з плянаторів чаю на острові Цейлон мав вставлене штучне шкляне око, про що єго люди не знали. Дозираючи робітників на плянтаціях, випало єму раз видалитись за другими орудками, але знав він добре, що робітники без єго дозору будуть лїниво при роботі вести ся. Тож попав на таку гадку: Скликав людей і сказав до них: «Я відходжу, але лишая своє око, що буде надзирати над вами». По сих словах виняв шкляне око і поставив єго на пеньок дерева. Через якийсь час тягнули робітники як чорні воли, гадаючи, що око дійсно все видить. Але найшов ся знов дотепний чоловік, що взяв горнець і прикрив ним око. Як робітники побачили, що горшком закрито око нічого не видить, не спішили з роботою, а коли повернув плянатор, всі спали в холодку, наче побиті.

— **З залїзниць.** Австро-угорско-румунський рух звязковий. — З днем 1. мая 1903 входить в жите додаток IV до Тарифи часть II зшитка 1.

— **Вісти з львівської архієпархії.** Завідательства одержали: оо. Николаї Левичкий з Сливков в Плавию і Йосиф Коменда, сотрудник при соборній церкві св. Юрія у Львові, в Пліснях. — О. Антін Лучаківский з Плави іменованій сотрудником в Зборі. О. Петро Петриця з Збори одержав сотрудництво в Золочеві. — Відпустку на 6 неділь одержав о. Григорій Косар з Ратич. — На конкурс з речинцем до 30. червня розписана парохія Скнилів. — О. Сидоний Левицкий з Лисятич одержав завідательство в Звенигороді. — Сотрудництва одержали оо.: Олекса Квасюк з Ракової в Вербові, Петро Рудакевич з Вербова в Кобиліволоках і Володимир Левицкий з Звенигорода в Лисятичах. — Відпустку на три місяці уділено о. Іванови Джулиньському з Болотні.

Посмертні оповістки.

— **Николай Василинів,** емерит. надстражник скарбу, упокоїв ся у Львові дня 3. мая с. р. в 32. році житя. В. с. п!

на єї волося. Вона сьміялась. Потім говорила вона так палко та солодко, що я потеряв всі змисли. Так коли я до неї прискочив, та горяче обійняв, сказала вона зимно: «Дай спокій, побуриш мені волося!»

Тих кілька тижнів, що я з нею пережив, се найлюбішій спогади, яких я не віддав би за нічо в сьвітї. Тая дівчина — се був ангелі чорт заразом. Нині лїтала вона за метеликами наче дитина, весело скакала через муравлиська, кидала шишками за вивірками, передражнявала своїм голосом птахів — а на другий день була вона значе велика пані, зимна мов лід, в темних рукавичках, говорила до мене рег «ви» та з всякими почестями. Просто, годі було видержати з нею. При тій нагоді насуваєсь мені один єї висказ. Коли вона так раз знова грала ролю великої пані, сказав я зі злостію: «Моя люба — ти справді чарівна — так деколи видаєть ся мені, що ти божевільна». А вона? — Вона гляділа кілька хвиль на мене, а описля сказала дуже поважно: «Фе! се не є принято такі річи говорити — про них лиш можна думати».

Вже кілька разів по таких перепалках хотів я з нею зірвати — бо мав таке пересвідчене, якби вона з мене дурня робила. Так коли по сім вона мене знов й пестощами надляла, — забував я про все. Вона приносила тоді з хати чеколяду й тісток та годувала мене, квітчала цвїтами й жадно тулила свої уста до моїх.

Так одного разу ми не бачились цілий тиждень. Я написав доркаючий лист й вислав

Наука, штука, література.

— **Репертуар Львівської Фільгармонії.**

В четвер дня 6. мая і в суботу дня 8. мая: великі композиторські концерти Р. Леонкавалля під єго личним проводом, а при співучасті Ванди Оттавової, Станислава Оржельського, Адама Людвіга, мішаного хору «Лютні» і Хору академічного.

В неділю, дня 10. мая орхестра Фільгармонії виїдить до Кракова, де розпочне єперовий сезон дня 15. мая.

— В ч. 4. коломийської «Зорі» (за цвїтень) містять ся отсі статі: Історія осла. Переклад з угорского. Віктора Ракоша. — Інтерпеляція «Дещо про Росію». — Дещо про історію і релігію старинного Єгипту. — Весна.

Телеграми.

Відень, 5. мая. На нинішнім засіданю палати послів відповідав др. Кербер на інтерпеляцію п. Шенерера в справі стану ex lex на Угорщині та на інтерпеляцію п. Біякїнього в справі подій в Хорватії. Що-до першої інтерпеляції др. Кербер відповів, що се не належить до австрійского парламента, чи на Угорщині є стан ex lex чи єго нема. Так само розрухи в Хорватії не можуть обходити австрійского парламента.

Описля приступлено до дальшої дискусії над наглим внесенєм п. Странского і тов. в справі архієп. Кона. По промові п. Райхштетера ухвалено наглість 70-ма голосами проти 35, по чім промовляв п. Айзенкольб до meritum внесеня.

З краєвого суду у Львові насїло письмо о видачу п. Брайтера в справі жалоби о публичне насильство.

Будапешт, 5. мая. Угорске бюро кореспонденційне доносить з Загребу, що наслідком несупокоїв в місті Кренїц жупан комітату Бельовар, завів в Кренїц стан облоги.

Рим, 5. мая. Німецкий канцлер гр. Більов конферував вчора перед полуднем з італійским президентом міністрів, Занарделлім, і міністром заграничних справ, Меріном.

Париж, 5. мая. Вчора о 1 1/2 год. пополудни виїхав англійский король Ервард з Парижа.

Царгород, 5. мая. Німецке судно стацієне «Льорелай» відплинуло до Сальонїки.

Царгород, 5. мая. Туреччина вислала до Петербурга і до Відня ноту з прошенєм, аби з огляду на остатні події в Сальонїці приказано Болгарії не піддержувати македонських комітетів.

Царгород, 5. мая. Вчора знова зроблено замах на турецкі власти. Наслідком сего занепокоїли ся дипломатичні круги, бо уважають по-

невним післанцем. Другого дня стрівув ся я з нею. Я докорював їй й натякнув про лист. «Який лист?» спитала вона, здивовано дивлячись — «я ніякого не одержала». Й при тїм вона зістала, хоч як я єї переконував, що се річ неможлива. — Так поминувши все, я був сьвято переконаний, що вона каже неправду.

Вона взагалі була нині цілком инша, як звичайно. Я се вєкорі запрямитив, й коли ми так йшли, за якусь хвилю пристанула вона нагло, зірвала повну жменьку цвїтів й укладаючи їх у китицю, сказала поволі:

— Мушу вас о одно просити, щоби ви на будуче не називали мене «ти»!

Я глянув на неї і мій зір потонув у єї темнім оці. Так у них була якась безконечна порожня — щось утраченого — незглубимого — ніякого блеску, ні сяєва.

Так щож тобі більше скажу?

При тїм і зістала, хоч я єї просив, щоби мені того не заборонювала: Подала мені ручку на працання та сказала:

— Я не можу більш приходити — се і лїпше для нас, що не будемо видатись.

— Луцне! — скрикнув я. А в очах єї відбилось наче здивоване й неохота.

— Так — говорила она, все укладаючи цвїти — я вже рїшилась на се.

І єї очи стали зимні й суюкіїні, вони дивились на мою муку, наче дві безмилосерні зьвізди.

(Дальше буде).

ведене македонського комітету яко прямо анархістичне.

Малий Фейлетон.

Травестії.

Вельми забавними є травестії, які заграничні літературно-сатиричні часописи заміщують на визначнійших сучасних поетів. Висьміваючи манеру, або травестуючи предмет, чи форму, яких уживають а часом й надуживають деякі, особливо з молодших поетів, така літературна сатира не тільки може убавити, але й принести пожиток. Нам достарчено кілька таких травестій на твори нашого молодого Парнасу і ми рїшились замістити їх тим більше, що у нас нема відповідного літературного органу, де ті літературні шутки найшли би поміщенє.

Василь Мачовский.

Моя Дзюню, моя роже,
Ти забула мене може,
Ти забула, а я ні!..
По садку собі ти ходиш
За рученьку «його» водиш,
Вже — зневірилась мені?..

Працай Дзюню, будь здорова,
Мені стелить ся дорога,
Гень, на празник я їду!
Чей найду я там другу,
Чей полюблю ще і тую
Тебе Дзюню... забуду!

Оваа!

Кедро Парманьский.

Плюю на вас нікчемні змії
Ви людодї, пси скажені!..
Чом теплу кров мов ті вампіри
Ссете ви з мене прокажені?..

Капризна доле!

Як відьма горя

Шалїла ти й мене троїла
Живцем в Нїрвани гирло іхала,
Дусила, гризла й мордувала
Кліщами стерво мов рвала.

Капризна доле!

Забудь вже на мене...

Збуди дітий трупів сьвята мамо-нєне,
Зірви ся з просоня — зроди Прометей!
Стопи своїм пеклом молохів тиранів,
Встав очи у лоби слїпих тих профанів
І вирви з рук чорта — страдальця

[пльбея...
Idem.

Степан Гарнецкий.

Нєраз душа моя скільть,
Нєраз і тїло мя скєрбить
В глухїй, понурїй ночї..
І бїль дєсь чую я скажений,
Великий, вєртий і страшений
Що в лїжку мя толочить...

Чи в другїй хатї хтєсь хрєпить
Чи се она менї ся снить —
Прєчуднї пісоньки дївочї?
Нїяк не збагну серцем я
Й розбурханє в душї чутя
Нїчо менї сказать не хоче...

І сам не знаю, чом душа
Моя так кисє, як вода
В калюжї серед ночї —
І бїль дєсь чую знов страшєнний
Великий, вєртий і скажений
І завертаю люто очї...

Я. Мординьский.

I.

Дївчину бачив я чудову
Мов цвїт, мов мрію на веснї
Та думку чорну, нездорову
Вона не... зрїдила в менї...

Нї!

II.

Баллада на «ли».

Ослиця і осел стояли
Навпроти себе й — румигали,
Й очами страшно завертали
І грудьми важко віддихали
Але... нічо не говорили(!)
Тому, що мовчки все стояли
Й траву вчерашню румигали
І довго так вони мовчали
Бо...
Любови сили їх обняли...

Альвид Мельника.

Гепнув з липи цвіт по цвіту
лісом регнув плач берез,
над коршмою глигнув місяць
ликнув слинку, зблід... і цез...

І вповитий в сіру мраку
мріє місяць й завіра,
як із коршми та до дому,
кума п'яна шкандибіа...

Радо-б зійшов місяць з неба
Куму в хату відвести,
Та у двійку у затишу
Цілу нічку провести...

Ба!

Невпинно чорний смуток
Лице місяця вкрива,
Що кума так одинока
Домів тишком шкандибіа...

Вісти господарські, промислові і торговельні.

Рахунок «Краєвого Союзу кредитового», створеного зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові за місяць цвітень 1903.

Стан довжний:

- Удїли 41.143 кор. 60 сот.
Фонд резервовий 2.387 „ 87 „
- Вкладки:
Стан з початком місяця цвітня 1903 609.691 к. 21 с.
вложено 13.298 к. 85 с.
винято 17.788 к. 19 с.
Стан з кінцем місяця цвітня 605.201 „ 87 „

3. Позички зятягнені:
Стан з початком місяця цвітня 1903 24.600 к. — с.
зятягнено 24.600 к. — с.
сплачено 2.000 к. — с.
Стан з кінцем місяця цвітня 22.600 „ — „
4. Сальдо відсотків 14.966 „ 10 „
5. Резерва податкова 242 „ 14 „
6. Зиск з р. 1902 1.588 „ 54 „
Сума 688.130 кор. 12 сот.
Стан чинний:

7. Позички удїлені:
Стан з початком місяця цвітня 1903 655.043 к. 60 с.
сплачено 100.219 к. 74 с.
удїлено 93.474 к. — с.
Стан з кінцем цвітня 1903 648.297 кор. 86 сот
8. Движимости 782 „ 56 „
9. Льокації 26.935 „ 73 „
10. Кошти спору 90 „ 51 „
11. Кошти адміністрації 1.724 „ 24 „
12. Готівка 7.044 „ 14 „
13. Друки для товариств 969 „ 97 „
14. Папери фонду резервового і спеціальної резерви 2.285 „ 11 „
Сума 688.130 кор. 12 сот.
кредит товариств 278.795 —
„ парцеляційний 223.432 —
„ скриптовий 92.665 —
„ векслевий 53.405-06
Разом 648.297-86 кор.

Членів прибуло 2, убуло 1, остало з кінцем цвітня 1903 404 з 1065 декларованими удїлами в сумі 53.250 кор. Стопа процента від вкладок 4 1/2 %. Стопа процента від позичок 5 1/2 — 7 %. Зятягнено позички в банку краєвим у Львові 22.600 кор. на 4 1/2 %.
Львів, дня 1. мая 1903.

Надіслане.

Спеціаліст недуг горла і грудий
Др. ЕВГЕН ОЗАРКЕВИЧ
довголітній лікар клінічний і заведеня лічногого в Щавниці, ординує постійно у Львові, ул. Корняків ч. I, II пов. (Народний Дім).
11(47-?)

ФІЗИКАЛЬНО-ДИЄТЕТИЧНА ЛІЧНИЦЯ
д-ра Тарнавського
в Косові (за Коломиєю), ст. зел. Заболотів
отворена від 1-го мая до кінця жовтня.
45(4-10)

— Ілюстрований календар „Товариш“ на 1902. р. можна ще набувати у накладці: Сеня Горука у Львові (пл. Домбровського ч. 1) по зниженій ціні 50 сот. за примірник. На оплату почти належить долучити 10 сот.

Colosseum
Пасаж Германів при ул. Сонішній.
Щоденно о 8. год. вечером величає представлєнє. В недїлю і свята два представлєнє. Сензаційні новости, ще ніколи не бачені. 5 сестер Lorrison, найславїйший америк. квінтет краси, тансерки Cake Walk. — Йосиф Зейдовський, б. артист варшавских театрів, в своїм репертуарі. — Сестри Сїтта, музикально-трансформаційний акт. — Tower and Clayton, сьміхованці. — Sgra Esperanza, іспанське тореро. — Mlle Gouer, лірична сьпівачка. — Little Bertha, найменша субретка на сьвітї. — Орхестра 80. п. п. Мимо величезних коштів ціни місць дуже низькі. Білєти можна набувати в бюрі дневників Пльона, ул. Кароля Людвика ч. 9.

На кредит виконує всякі роботи будівляні, як мулярські, тесельські і т. д., і всякі напрямки за сплатою в догідних ратах.
46 (3-3) Адрес: Фах 80. Львів

Зарваницю поему Василя Щурата можна замовляти лише в Ставропільській книгарні у Львові, ул. Руска ч. 3. Цїна з почт овою оплатою 25 сот

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1903.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		Поїзд	
посп. особ.	до Львова	посп. особ.	зі Львова
приходить о годині		відходить о годині	
8:10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня з Чернівців (Галац), Чорткова, Деятинна з Брухович, шод. від 15. мая до 13. вер. вк. з Самбора (по отворєню вел. Львів-Самбір) з Янова з Підволочиск, Бродів на дв. Підзамче на дв. головний з Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова з Станиславова (від 1. мая до 30 вер. вкл.) з Сокала, Рави рускої	6:22	до Сучави, Жидачева, Кересмезе, Потутор
8:15	з Кракова, Відня, Праги, Берлина	6:30	до Підволочиск (Київ) Бродів дв. головний
8:55	з Янова з Підволочиск, Копичинців на дв. Підзамче на дв. головний	6:43	до Лавочного (Пешту) Борислава, Дрогобача
10:25	з Кракова, Відня, Праги, Берлина	6:45	до Кракова (Відня, Праги), Берлина
11:15	з Станиславова (Кересмезе, Потутор)	8:25	до Лавочного, Хирова, Калуша
1:10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава	8:35	до Янова
1:25	з Янова з Підволочиск, Копичинців на дв. Підзамче на дв. головний	9:05	до Самбора, Хирова (по отвор. шляху)
2:15	з Брухович (15. мая до 13. вер. в нед. і сьв. з Стрия, Самбора, Скольного (15-30/9) з Підволочиск (Київ), Бродів на дв. Підзамче на дв. головний	9:15	до Безця, Сокала, Любачова
2:30	з Чернівців, Іцкан з Кракова, Відня, Праги, Берлина з Безця, Сокала, Любачова	9:25	до Чернівців, Потутор, Деятинна
8:40	з Брухович (17. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	10:35	до Тернополя, Потутор, дв. Іцкан, дв. гол.
8:25	з Брухович (15. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	10:40	до Янова від 17. мая до 13. вер. в нед. і сьв.
9:12	з Брухович (від 1. мая до 13. вер. в нед. і сьв.)	1:55	до Пустомит 1. черв. до 13. вер. в нед. і сьв.
9:20	з Чернівців, Букарешту	2:10	до Брухович від 17. мая до 13. вересня в нед. і свята
9:25	з Янова (від 1. мая до 30. вер. в нед. і сьв.)	3:05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.
9:50	з Кракова, Відня, Берлина) Ясла, Римадова	3:15	до Янова щоденно від 1. мая до 30. вер.
10:00	з Самбора, Ясна (по отвор. шляху Львів-Самбір)	3:25	до Рашева, Любачова
10:07	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	3:30	до Брухович шод. від 1. мая до 15. вер.
10:02	з Підволочиск (Київ) Бродів на дв. Підзамче на дв. головний	3:40	до Самбора, Хирова (по отвор. шляху)
10:20	з Лавочного (Пешту), Хирова, Калуша		
10:40	з Тернополя, Грималова на дв. Підзамче на дворець головний	Ніч	
3:9		12:45	6:05 до Станиславова, Жидачева
3:30		6:15	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)
		6:30	до Янова від 17. мая до 13. вер. будєн. дєп а від 1/2 до 1/3 і від 1/4 до 30/1004 щодєнно
		6:40	до Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова
		7:10	до Сокала і Рави рускої
		7:20	до Перемшля від 1 мая до 31 жовтня
		8:14	до Брухович (17. мая до 13. вер. в нед. і сьв.)
		9:00	до Підволочиск, Бродів гол. дворець
		9:20	дв. Підзамче
		9:55	до Янова від 17. мая до 13. вер. в нед. і сьв.
		10:42	до Іцкан, Чорткова
		10:55	до Кракова, Відня, Варшави, Праги
		11:00	до Підволочиск, Бродів дв. головний
		11:24	дв. Підзамче
		4:10	до Кракова, Відня, Праги, Самбора
		5:50	до Брухович від 17. мая до 13. вер. шод.

ЗАМІТКА: Пора нічна числиться від 6. години вечером до 5. години 59 минут рано. Час середно-європейский рїзниться ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мін. часу львівского. — Бюро інформаційне ц. к. залїзниць державних (ул. Красїцьких ч. 5.) удїляє пояснєнь в справах залїзничних, продає білєти всякого рода і розкладї їзди.